

POSTANOWIENIE

Dnia 24 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, bez udziału stron,

24 marca 2025 r.,

zażalenia obrońcy **J.P.** oraz **P.K.**

na zarządzenie Przewodniczącego IV Wydziału Karnego-Odwoławczego

Sądu Okręgowego w Poznaniu

z 19 stycznia 2025 r., sygn. akt IV WKK 1/25,

odmawiające przyjęcia kasacji obrońcy skazanych J.P. oraz P.K. od wyroku Sądu

Okręgowego w Poznaniu z 28 października 2024 r., IV Ka 682/24,

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Powołanym wyżej zarządzeniem odmówiono przyjęcia kasacji obrońcy skazanych J.P. oraz P.K. od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z 28 października 2024 r., sygn. akt IV Ka 682/24.

W uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia wskazano, że „W niniejszej sprawie odpis wyroku z uzasadnieniem doręczono obrońcy skazanych r.pr. P.M. w dniu 8 grudnia 2024 r., zatem termin do złożenia kasacji w sprawie upływał w dniu 7 stycznia 2025 r. natomiast obrońca skazanych niniejszą kasację nadał za pośrednictwem Poczty Polskiej w dniu 8 stycznia 2025 r. W tej sytuacji należało

odmówić przyjęcia kasacji obrońcy skazanych z dnia 8 stycznia 2025 r. albowiem została ona złożona po ustawowym terminie.”

Zażalenie na to zarządzenie złożył obrońca skazanych, zaskarżając je w całości. Zarzucił on „obrazę przepisów postępowania, w szczególności:

- art. 123 § 1 i § 2 kpk w zw. z art. 524 § 1 kpk poprzez całkowite pominięcie faktu, że pełnomocnik Oskarżonych pobrał z portalu pisemne uzasadnienie wyroku z dnia 28 października 2024r. w **niedzielę 8 grudnia 2024r.** a więc ustawowo dzień wolny od pracy i tym samym dzień w którym nie można podejmować żadnych czynności prawnych,

2. art. 1 pkt 2 powszechnie obowiązującego prawa tj. ustawy z dnia 18 stycznia 1951r.o dniach wolnych od pracy (Dz.U. z 2015 poz. 90), gdzie ustawodawca wskazał, iż **niedziela jest dniem wolnym od pracy i traktowana na równi ze świętem toteż jest wyłączona z liczenia jakichkolwiek ustawowych terminów do podejmowania czynności prawnych”**

i wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia z dnia 17 stycznia 2025r. i przekazanie przedmiotowej kasacji do Sądu Najwyższego celem jej rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Stosownie do treści art. 524 k.p.k. termin do wniesienia kasacji dla stron wynosi 30 dni od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem.

Obrońca skazanych pobrał z portalu informacyjnego uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu 8 grudnia 2024 r. (k. 774). Data pobrania pisma była więc datą potwierdzenia doręczenia dokumentu r.pr. P.M. (art. 133a § 3 k.p.k.). Z kolei w myśl art. 123 § 1 k.p.k., do biegu terminu nie wlicza się dnia, od którego liczy się dany termin. Z tego wynika, że termin do wniesienia kasacji w niniejszej sprawie upływał 7 stycznia 2025 r., co prawidłowo wskazano w zaskarżonym zarządzeniu.

Wbrew pogładowi skarżącego, ustawodawca w żaden sposób nie zmienił zasad dotyczących terminu do wniesienia kasacji, gdy uzasadnienie wyroku sądu odwoławczego jest odbierane drogą elektroniczną. Fakt pobrania takiego dokumentu w niedzielę nie mógł zatem zmienić biegu terminu do wniesienia kasacji

w sprawie J.P. oraz P.K. W tej sytuacji wniesienie kasacji 8 stycznia 2025 r. (k. 773) nastąpiło po ustawowym terminie.

Autorowi zażalenia wyraźnie przy tym umknęło, że wydłużenie terminu zawitego, następuje tylko wówczas, gdy ostatni (podkreślenie SN) dzień na wniesienie środka zaskarżenia, przypadałby na dzień ustawowo wolny od pracy. Zatem jeżeli koniec terminu do wykonania czynności przypada na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy, termin upływa dnia następnego, czyli jest przesuwany na najbliższy dzień niebędący ustawowo wolnym od pracy. W niniejszej sprawie, upływ terminu do wniesienia kasacji następował 7 stycznia 2025 r. - wtorek, który to dzień nie był ustawowo wolny od pracy. Jednocześnie z przepisów powołanych w zarzutach zażalenia nie wynika, by dochodziło do wydłużenia terminu do wniesienia kasacji, gdy jego początek przypada na dzień wolny od pracy. Podnoszona więc przez obrońcę argumentacja nie mogła zostać w żadnym stopniu zaaprobowana.

Na marginesie podnieść należy, że dostrzeżona przez Sąd Najwyższy rozbieżność w dacie wydania zaskarżonego zarządzenia oraz w dacie jego wykonania nie ma praktycznego znaczenia, a jest zapewne wynikiem oczywistej omyłki pisarskiej. Okoliczność ta nie miała więc wpływu na merytoryczne rozstrzygnięcia.

Z przytoczonych powodów należało orzec jak na wstępie.

[WB]

[a.ł.]